

Nr 67

Kungl. Maj:ts proposition angående stödåtgärder på fiskets område, m. m.; given Stockholms slott den 9 mars 1973.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden, föreslå riksdagen att bifalla de förslag om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

INGEMUND BENGTTSSON

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att drygt 7 milj. kr. ställs till förfogande för marknadsreglering av fisk, m. m. under budgetåret 1973/74. Av beloppet skall ca 1 milj. kr. användas för prisregleringen på ostkusten. Vidare föreslås särskilda stödåtgärder med anledning av visst förbud mot sillfiske i Nordsjön och Skagerrak.

I propositionen begärs vidare bemyndigande för Kungl. Maj:t att biträda ackord och eljest efterge statens rätt på grund av garantiåtagande för vissa lån på fiskets område.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 9 mars 1973.

Närvarande: statsministern PALME, ministern för utrikes ärendena WICKMAN, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, HOLMQVIST, ASPLING, LUNDQVIST, GEIJER, ODHNOFF, MOBERG, BENGTTSSON, LÖFBERG, LIDBOM, CARLSSON.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Bengtsson, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *stödåtgärder på fiskets område, m. m.* och anför.

Inledning

Statens jordbruksnämnd har med skrivelse den 24 januari 1973 avgett förslag till reglering av priserna på fisk under budgetåret 1973/74, m. m.

Fiskeristyrelsen har i skrivelse den 8 februari 1973 hemställt att Kungl. Maj:t inhämtar bemyndigande att biträda ackord eller på annan grund efterge statens rätt på grund av garantiåtagande för vissa lån på fiskets område. Yttrande häröver har avgetts av kammarkollegiet och riksrevisionsverket.

Sveriges fiskares riksförbund har vidare i skrivelse den 6 februari 1973 anhållit om ett anslag på 100 000 kr. ur prisregleringskassan för fisk för verksamheten år 1973. Yttrande häröver har avgetts av statens jordbruksnämnd.

Reglering av priserna på fisk m. m.

Nuvarande ordning

Prisregleringen på *väst- och sydkusten* innebär att en särskild prisregleringsförening, Svensk fisk, ekonomisk förening, fastställer minimipriser på viktigare fiskslag. Härigenom möjliggörs för fiskarna att få ut lägst dessa priser för den fisk, som säljs till konsumtion inom landet eller för export till sådana länder där införseln inte är centraliserad. Den fisk som inte kan säljas till fastställda minimipriser övertas av föreningen Svensk fisk. Den övertagna fisken säljs inom landet till djurföda eller till beredning av fiskmjöl och för export till länder med centraliserad införsel. Sedan den 1 juli 1972 får föreningen dessutom

under vissa förutsättningar avsätta överskottskvantiteter även till andra länder än sådana som har centraliserad import till priser som understiger minimipriset. Om särskilda skäl föreligger kan detta också tillfälligtvis ske vid avsättning på den inhemska marknaden. För fisk som övertagits av föreningen Svensk fisk utbetalas till fiskare ett s. k. garanti-pris. Vidare lämnas prisutjämningsbidrag med visst belopp per kg vid beredning av djupfryst torskfilé.

Regleringsåtgärderna på *ostkusten* sker fr. o m. den 1 juli 1972 inom ramen för föreningen Svensk fisks verksamhet och grunderna för strömmingsregleringen har fastställts för budgetåren 1972/73 och 1973/74 (prop. 1972: 40, JoU 1972: 21, rskr 1972: 111). Stödet utgår liksom tidigare som tillskott till de priser som medlemmarna i fiskförsäljningsföreningarna får ut för strömming som säljs till djurföda eller exporteras. Föreningen Svensk fisk kan dock bestämma att medlen används även för vissa andra åtgärder. De särskilda fiskförsäljningsföreningarna och/eller deras centralorganisation Ostkustfisk får även i fortsättningen bestämma priserna på strömming för olika ändamål och nyttiggöra överskotten.

För att bestrida kostnaderna för regleringsverksamheten på *väst- och sydkusten* får föreningen Svensk fisk budgetåret 1972/73 från jordbruksnämndens prisregleringskassa för fisk ett belopp av 4 milj. kr. Dessutom får föreningen använda de ränteinkomster som under budgetåret uppkommer hos föreningen eller dess konjunkturutjämningsfond. Föreningen får vidare för sin verksamhet under året använda de fettvaruavgifter, som till ett belopp av högst 1 milj. kr. förs över till prisregleringskassan för fisk. Föreningen har dessutom möjlighet att vid särskilda behov använda högst en fjärdedel av konjunkturutjämningsfonden för den löpande verksamheten.

För stödverksamheten på *ostkusten* ställs till föreningen Svensk fisks förfogande dels ett belopp som motsvarar de avgifter som av ostkustens fiskförsäljningsföreningar inbetalats till prisregleringskassan, dels därutöver ett belopp som för budgetåret 1972/73 motsvarar 2 gånger detta avgiftsbelopp och för budgetåret 1973/74 motsvarar 1,5 gånger avgiftsbeloppet. Stödbeloppet kan härigenom komma att uppgå till omkring 1,2 resp. 1,0 milj. kr.

Prisregleringsavgifter erläggs av förstahandsuppköpare av fisk m. fl. Avgift tas ut på såväl svenskfångad som importerad saltvattensfisk. Avgiften utgår med 3 % av inköpspriset för svenskfångad saltvattensfisk och med belopp som motsvarar denna avgift på importerad fisk. För saltad, sockersaltad eller kryddad sill som importeras eller bereds ombord på svensk fiskebåt är dock avgiften 0,2 % av inköpsvärdet. I princip tas avgift ut endast för sådan fisk som säljs till lägst av föreningen Svensk fisk fastställt minimipris. För fisk som inte åsatts minimipris, utgår avgift om fisken inte bevisligen säljs för annat ändamål än

för att förbrukas som människoföda. På västkusten utgår avgift på i stort sett alla fiskslag. För fisk som ilandförs på sydkusten tas avgift ut på sill (strömning), torsk, horngädda, skrubba och rödspätta. Bestämmelser om avgiften återfinns i förordningen (1952: 320) om prisregleringsavgift för fisk m. m. (omtryckt 1966: 180). På ostkusten utgår ingen statlig avgift, men enligt grunderna för prisregleringen på strömning inbetalas särskilda avgifter till jordbruksnämndens prisregleringskassa av medlemmarna i de fiskförsäljningsföreningar som är anslutna till centralföreningen Ostkustfisk. Denna avgift utgår med 4 öre/kg för strömning som av fiskförsäljningsföreningarna tas emot direkt av fiskare och säljs till färskkonsumtion och rökning och med 2 öre/kg för strömning som avsätts till andra ändamål som inte är att beteckna som överskottsändamål. Införselavgift utgår vid viss import av färsk, kyld eller fryst torsk, kolja, gråsej, vitling eller kungsfisk. Bestämmelser härom återfinns i kungörelsen (1972: 804) om införselavgift på vissa slag av filcad fisk. Prisregleringsavgifter samt införselavgifter på fisk tillförs jordbruksnämndens prisregleringskassa för fisk. Till denna kassa förs vidare ränta på inestående medel och — i förekommande fall — vissa fettvaruavgifter.

Budgetåret 1971/72 förfogade föreningen Svensk fisk för den löpande verksamheten på syd- och västkusten över 5 milj. kr. Av detta belopp fördes 3,7 milj. kr. till föreningen från prisregleringskassan för fisk, medan resten utgjordes av ränteinkomster på egna medel. Inga fettvaruavgifter fördes under året över till prisregleringskassan. Av disponibla medel tog föreningen i anspråk för prisreglering och administrationskostnader 4,7 milj. kr. och för avsättningsfrämjande åtgärder och upplysningsverksamhet drygt 1 milj. kr. Underskottet på 0,7 milj. kr. täcktes av medel från föreningens konjunkturutmättningsfond, som vid verksamhetsårets slut visade en behållning på 19,2 milj. kr.

I sitt förslag till finansiering av prisregleringen för budgetåret 1972/73 beräknade nämnden att ungefär samma belopp som under budgetåret 1971/72 skulle stå till förfogande för föreningen Svensk fisk. För strömningstödet på ostkusten skulle föreningen vidare förfoga över omkring 1,2 milj. kr. Behållningen i jordbruksnämndens prisregleringskassa uppgick den 30 juni 1972 till 19,6 milj. kr. vartill kom 2,5 milj. kr. som disponerats för konsolideringslån. Inkomsterna från prisreglerings- och införselavgifter uppgick under budgetåret 1971/72 till 5,5 milj. kr. och ränta på inestående medel i kassan till 1,2 milj. kr. Utbetalningarna från kassan uppgick sammanlagt till 6,6 milj. kr., varav 3,7 milj. kr. till föreningen Svensk fisk, 2,3 milj. kr. till särskilda stödåtgärder enligt riksdagens beslut och 0,6 milj. kr. till strömmingsregleringen m. m.

Statens jordbruksnämnd

Efter överläggningar med fiskets förhandlingsdelegation och jordbruksnämndens konsumentdelegation har nämnden i den tidigare nämnda skrivelsen lagt fram förslag beträffande regleringen av priserna på fisk på väst- och sydkusten under budgetåret 1973/74, m. m.

Jordbruksnämnden föreslår att sammanlagt 5,2 milj. kr. från prisregleringskassan ställs till föreningen Svensk fisks förfogande för finansieringen av den löpande regleringsverksamheten på väst- och sydkusten under budgetåret 1973/74, vilket innebär en ökning med 1,2 milj. kr. i förhållande till vad föreningen uppbär under budgetåret 1972/73. Föreningen bör liksom tidigare dessutom för verksamheten få använda de ränteinkomster som under året uppkommer hos föreningen eller dess konjunkturutjämningsfond. Dessa inkomster kan beräknas till drygt 1 milj. kr. I likhet med vad som gällt för de senaste åren föreslås vidare att till prisregleringskassan för fisk överförs högst 1 milj. kr. av de fettvaruavgifter, som utgår vid härdning av sillolja av inhemsk råvara, med avdrag för vad som kan beräknas restitueras vid export. Under innevarande budgetår skall ett belopp motsvarande sålunda överförda fettvaruavgifter tillföras föreningen Svensk fisk. För budgetåret 1973/74 föreslås däremot att från prisregleringskassan skall överföras — inom ramen för det sammanlagda beloppet på 5,2 milj. kr. — 1,0 milj. kr. till föreningen oavsett vilket belopp som eventuellt inflyter till prisregleringskassan för fisk. Av det sammanlagda beloppet motiveras 0,2 milj. kr. av att kostnader kan uppkomma i samband med åtgärder för samordning av prisregleringarna vid ostkusten resp. syd- och västkusten. Föreningen kommer vidare att för strömmingsstödet på ostkusten förfoga över omkring 1 milj. kr. mot omkring 1,2 milj. kr. för budgetåret 1972/73.

De medel som föreslås för den löpande verksamheten är avsedda att täcka såväl kostnaderna för den egentliga prisregleringsverksamheten som föreningens utgifter under budgetåret för marknadsfrämjande åtgärder och upplysningsverksamhet.

Jordbruksnämnden anför att vid de överläggningar den haft med fiskets förhandlingsdelegation har man från delegationens sida betonat osäkerhetsmomentet beträffande bedömningen av utvecklingen under den kommande regleringsperioden. Delegationen har pekat på de strukturella förändringarna i Nordsjöfisket och särskilt strukit under de svårigheter som uppkommer till följd av sillfiskestoppen. Vidare kan enligt delegationen konsekvenserna av EG-avtalen ännu inte helt överblickas. Farhågor har uttryckts för att dessa förhållanden kan medföra ett försämrat konkurrensläge för det svenska fisket och därigenom skapa besvärliga överskottssituationer med åtföljande påfrestningar på prisregleringen. För egen del anser nämnden att den kommande internationella utvecklingen kräver speciell uppmärksamhet. Om sådana störningar

i marknadsförhållandena skulle uppstå att särskilt behov av stöd behövs, kan föreningen Svensk fisk, inom ramen för sina direktiv, lämna sådant stöd. Föreningen kan nämligen numera använda intill en fjärdedel av konjunkturutmätningens fonden vid särskilda behov. Nämnden anser att uppkommande svårigheter av nämnt slag är sådana som kan mötas genom ianspråktagande av fonden. I detta sammanhang erinrar nämnden om att stödåtgärder vidtagits av statsmakterna med anledning av hittillsvarande förbud mot sillfiske i Nordsjön och Skagerak och att en skrivelse från Sveriges fiskares riksörbund till jordbruksdepartementet angående åtgärder med anledning av vissa effekter för det svenska fisket på grund av frihandelsavtalet mellan Sverige och EG överlämnats till fiskerinäringens utredning att beaktas i dess fortsatta arbete.

Jordbruksnämnden anför vidare att fiskets förhandlingsdelegation aktualiserat ett tidigare framfört önskemål om en höjning av prisregleringsavgiften i syfte att öka prisregleringskassans inkomster. Nämnden har härvid hänvisat till att den i skrivelse till Kungl. Maj:t den 30 januari 1970 anförts att enighet förelåg om att ifrågasättande spörsmål i första hand borde tas upp till behandling inom fiskerinäringens utredning.

Jordbruksnämnden hemställer om bemyndigande att under budgetåret 1973/74 ta upp regleringsavgifter på fisk i huvudsaklig överensstämmelse med de grunder som nu tillämpas och att i enlighet med vad som föreslagits få besluta om att utbetala medel ur prisregleringskassan för att upprätthålla fiskprisregleringen.

Importen och exporten av fisk och fiskprodukter regleras genom förordningen (1953: 372) angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur (ändrad senast 1971: 1237) och förordningen (1953: 374) angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m. (ändrad senast 1971: 1238). Förordningarna gäller t. v. enligt särskilda kungörelser (1967: 136 resp. 137). Även i fråga om import- och exportregleringen av fisk anser nämnden att regleringen under budgetåret 1973/74 bör ordnas i huvudsak enligt de grunder, som har gällt under innevarande budgetår. Detta innebär bl. a. fortsatt bemyndigande för nämnden att dels föreskriva att exporten till länder med centraliserad import skall ske genom föreningen Svensk fisk, dels — inom ramen för gällande internationella bindningar — reglera importen av fisk i den omfattning som är nödvändig för att upprätthålla prisregleringssystemet. Nämnden erinrar också om att enligt Kungl. Maj:ts beslut den 19 december 1969 minimipriser gäller vid införsel av fryst filcad torsk och kolja.

Jordbruksnämnden anser att behållningen i prisregleringskassan för fisk bör, på villkor som fastställts av Kungl. Maj:t genom beslut den 3 september 1954 och den 11 april 1958, under budgetåret 1973/74 få användas för lån till föreningen Svensk fisk för att tillfälligt finansiera krediter för försäljning av fisk på export.

För att täcka kostnaderna för kvalitetskontrollen av fiskvaror behövs även i fortsättningen tillskott av prisregleringsmedel. Nämnden hemställer om bemyndigande att under nästa budgetår för detta ändamål använda medel från prisregleringskassan till erforderligt belopp.

Nordostatlantiska fiskerikonventionen

Vid möte med Nordostatlantiska fiskerikommissionen, i vilken bl. a. Sverige deltar, antogs i december 1971 en rekommendation om förbud mot sillfiske i Nordsjön och Skagerak under tiden den 1 april—den 15 juni 1972 och den 1 februari—den 15 juni 1973. Med dessa fredningstider avser man att uppnå ett solidariskt skydd av det allt mindre sillbeståndet i Nordostatlanten. Enligt rekommendationen godtas högst 10 % bifångster av sill vid annat fiske inom området. Vidare fick varje land för konsumtionsändamål m. m. fiska högst 1 250 ton under förbudsperioden år 1972. För förbudsperioden år 1973 innehåller rekommendationen två alternativ, nämligen dels ett på visst sätt reglerat konsumtionsfiske under perioden den 1 februari—den 31 mars 1973 plus 1 250 ton under tiden den 1 april—den 15 juni 1973, dels en möjlighet för de stater som så önskar att i stället fiska 2 500 ton under hela förbudsperioden den 1 februari—den 15 juni. Det sistnämnda alternativet har tillkommit med hänsyn till stater med mindre betydande sillfiske.

Departementschefen

Jordbruksnämnden har i samförstånd med fiskets förhandlingsdelegation och nämndens konsumentdelegation lagt fram förslag om *regleringen av priserna på fisk för nästa budgetår*. Jag ansluter mig till nämndens förslag. Prisregleringen på fiskets område liksom regleringen av importen och exporten bör således under budgetåret 1973/74 ske i huvudsak på samma sätt som under innevarande budgetår. Föreningen Svensk fisk bör för den löpande verksamheten budgetåret 1973/74 tillföras sammanlagt 5,2 milj. kr. från prisregleringskassan för fisk och för denna verksamhet vidare få använda de ränteinkomster som under detta år uppkommer hos föreningen eller dess konjunkturutjämningsfond. Föreningen erhåller dessutom — i enlighet med vad som tidigare beslutats — särskilda medel från prisregleringskassan för regleringsverksamheten på ostkusten. Till prisregleringskassan för fisk bör liksom föregående budgetår föras över högst 1 milj. kr. av de fettvaruavgifter som utgår vid härdning av sillolja av inhemsk råvara, med avdrag för vad som kan beräknas restitueras vid export. I stället för att som tidigare ett belopp motsvarande sålunda överförda fettvaruavgifter tillförs föreningen Svensk fisk, bör, oavsett vilket belopp som eventuellt inflyter till prisregleringskassan för fisk, från prisregleringskassan 1 milj. kr.

överföras till föreningen inom ramen för det sammanlagda beloppet på 5,2 milj. kr. De medel som anslås för den löpande verksamheten bör föreningen få använda även för marknadsfrämjande åtgärder och upplysningsverksamhet i fråga om saltsjö- och insjöfiskets fångster. Medel i prisregleringskassan för fisk bör även under nästa budgetår kunna användas för andra ändamål än vad som förut angetts, om Kungl. Maj:t anser det påkallat vid akuta svårigheter inom fisket.

Statens kostnader för prisregleringen bör liksom hittills täckas av medel som flyter in i prisregleringskassan för fisk. Jag anser liksom jordbruksnämnden att prisregleringsavgiften f. n. inte bör höjas. Jordbruksnämnden bör således få ta upp prisregleringsavgifter under budgetåret 1973/74 i den ordning som gäller innevarande budgetår, dvs. med högst 3 % av inköpspriset — dock lägst minimipriset — för fisk som fångas av svenska fiskare och som förs i land på väst- och sydkusten. På fisk som importeras bör prisregleringsavgift få tas ut med belopp som motsvarar avgifterna på fisk som svenska fiskare fångar.

Jag finner det angeläget att föreningen Svensk fisk med uppmärksamhet följer den internationella utvecklingen på fiskets område. Skulle störningar i marknadsförhållandena uppstå, bör föreningen inom ramen för sina direktiv kunna lämna det stöd som behövs. Medel intill en fjärdedel av konjunkturutmätningens fonder kan användas vid särskilda behov.

Under budgetåret 1973/74 bör — om särskilda skäl föreligger och på de villkor som fastställs av Kungl. Maj:t — behållningen i prisregleringskassan få användas för lån till föreningen Svensk fisk för att tillfälligt finansiera krediter vid försäljning av fisk på export.

För att under budgetåret 1973/74 bestrida kostnaderna för kvalitetskontroll av fiskvaror bör jordbruksnämnden få använda medel från prisregleringskassan för fisk.

Jag övergår härfter att behandla frågan om *särskilda åtgärder med anledning av förbudet mot sillfiske i Nordsjön och Skagerak*. Som förut nämnts kommer inom ramen för Nordostatlantiska fiskerikonventionen sillfiske med vissa undantag i angivna områden att vara förbjudet under perioden den 1 februari—den 15 juni 1973. Denna åtgärd är ett led i strävandena att skydda sillbeståndet och en fortsättning av det förbud mot sillfiske som i samma syfte tillämpades åren 1971 och 1972. Sådana skyddsåtgärder är enligt min mening av väsentlig betydelse även för svenskt fiske. Samtidigt kan de emellertid medföra svårigheter för de fiskare, som normalt under förbudstiden bedriver sillfiske i de områden som berörs av förbudet. Särskilda stödåtgärder har därför vidtagits. Ersättning vid arbetslöshet med anledning av förbudet mot sillfiske har 1971 och 1972 utgått enligt samma grunder som tillämpas för övrig arbetslöshetsersättning, varvid kostnaderna härför har bestritts med medel från prisregleringskassan för fisk. Vidare kan under innevarande budgetår sammanlagt högst 3 milj. kr. från prisregleringskassan lånas ut till

fiskeföretag, som på grund av förbudet mot sillfisket har fått likviditets-svårigheter. Slutligen utgår under budgetåret 1972/73 särskilt bidrag med anledning av förbudet mot sillfiske under vissa tider i Nordsjön och Skagerak från anslaget Särskilt omställningsstöd till fiskare. Sådant bidrag kan enligt gällande bestämmelser beviljas med utgångspunkt i lottfördelningen på de båtar som under åren 1968—1970 (basperioden) under perioder motsvarande förbudstiderna har varit inriktade på sillfiske i Nordsjön och Skagerak, varvid bidrag utgår till innehavare av såväl manslott som båtlott. Bidrag jämte den beräknade inkomsten under förbudstiden får i regel inte överstiga 70 % av basperiodens inkomst. Om särskilda skäl föreligger får bidrag utgå med högst 90 % av denna inkomst. Angivna gränser får överskridas om båtens nettoinfiskning under basperioden varit lägre än vad som kan anses vara ett tillfredsställande fångstresultat med hänsyn till bl. a. omkostnaderna vid fiske med en båt av ifrågavarande storlek och beskaffenhet. Bidrag får utgå med högst 3 000 kr. per lott. Bidrag lämnas inte till den som för närmast föregående inkomstår taxerats till statlig förmögenhetsskatt.

Jag vill erinra om att jag i årets statsverksproposition (prop. 1973: 1 bil. 11 s. 75) föreslagit att särskilda stödåtgärder även budgetåret 1973/74 bör vidtas i anledning av reglering av fisket. Om Nordostatlantiska fiskerikommissionen kommer att rekommendera förbud mot sillfiske även under viss tid av budgetåret 1973/74, bör liksom under de senaste åren stöd i olika former få utgå i huvudsak i enlighet med de grunder som gäller för innevarande budgetår.

Sveriges fiskares riksförbund har i skrivelse den 6 februari 1973 anhållit att för sin verksamhet under år 1973 erhålla 100 000 kr. ur prisregleringskassan för fisk. Enligt riksförbundet är en inkomstförstärkning nödvändig om riksförbundet skall bli en ändamålsenlig organisation.

Jag anser i likhet med jordbruksnämnden, som yttrat sig över riksförbundets skrivelse, att det är angeläget att riksförbundets ställning stärks och att dess möjligheter att effektivt verka för hela fiskarkåren vidgas. En ändamålsenlig topporganisation är önskvärd från såväl fiskarnas som allmän synpunkt. Jag anser därför att högst 100 000 kr. från prisregleringskassan för fisk bör ställas till riksförbundets förfogande för år 1973.

Fiskeristyrelsen har i skrivelse den 8 februari 1973 anfört att riksdagen bemyndigat Kungl. Maj:t att biträda ackord och eljest efterge statens rätt på grund av garantiåtagande för lån avseende jordbrukets yttre och inre rationalisering samt för jordbruksegnahemslån (numera jordförvärvslån) och driftslån (prop. 1959: 148, JoU 1959: 30, rskr 1959: 284). Även i fråga om fiskerilån och fiskberedningslån är Kungl. Maj:t bemyndigad att biträda ackord och eljest efterge statens rätt. För lånegaranti till fisket saknas däremot motsvarande bemyndigande.

Fiskeristyrelsen framhåller att behov snart kan uppstå av ett liknande bemyndigande för Kungl. Maj:t avseende lånegarantier i synnerhet för

sådana som lämnats i samband med konsolidering av fiskeföretag. Enligt fiskeristyrelsen bör ett sådant bemyndigande omfatta även garantiåtagande för anordningar för fiskberedning samt för lån till åtgärder som främjar fritidsfisket. I remissyttranden har kammarkollegiet och riksrevisionsverket tillstyrkt fiskeristyrelsens framställning.

Jag delar fiskeristyrelsens uppfattning att skäl finns att medge eftergift även på fiskets område av fordran som uppkommit på grund av garantiåtagande. Jag förordar därför att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen att Kungl. Maj:t får bemyndigande att biträda ackord och eljest efterge statens rätt på grund av garantiåtagande för lån avseende dels konsolidering av fiskeföretag, dels åtgärder som är avsedda att höja effektiviteten inom berednings- och konservindustrin på fiskets område och dels åtgärder som främjar fritidsfisket. Bemyndigandet bör inbegripa rätt för Kungl. Maj:t att delegera beslutanderätt i eftergiftsfrågor till underlydande myndighet.

Hemställan

Under återopande av det anförda hemställer jag att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen att

1. medge att för tiden till utgången av juni 1974 reglering av priserna på fisk m. m. liksom importen och exporten av fisk jämte vad därmed hänger samman samt användningen av medel i statens jordbruksnämnds prisregleringskassa för fisk sker enligt de grunder jag förordat,

2. medge att stöd till fiskare som drabbas av förbud mot sillfiske i Nordsjön och Skagerak lämnas enligt de grunder jag förordat,

3. bemyndiga Kungl. Maj:t eller myndighet som Kungl. Maj:t bestämmer att biträda ackord och eljest efterge statens rätt på grund av garantiåtagande för lån avseende dels konsolidering av fiskeföretag, dels åtgärder som är avsedda att höja effektiviteten inom berednings- och konservindustrin på fiskets område och dels åtgärder som främjar fritidsfisket.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Gunnel Anderson